

عنوان مقاله:

امر به معروف و نهی از منکر در کلام وحیانی و در بیان رسول و اوصیاء ربانی «با رویکرد سلامتی در زندگی اسلامی»

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اخلاقی، دوره 11، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

اصغر عابدزاده اندریان - دانشگاه آزاد اسلامی، ایران

خلاصه مقاله:

سخن خوب از هر که باشد خوش تر است اما کلام وحیانی با رایحه اخلاقی و انسانی بر جان و نفس آدمی نشاط دیگری می بخشد. اگر چه کلام الهی ما فوق کلام بشری است ولی تجلی زیبای آن در کلام انبیاء عظام و ائمه اطهار (ع) به عنوان جانشینان خاص رسول ختمی مرتبت حضرت محمد (ص) تبلور یافته است. امر به معروف و نهی از منکر از اصول مسلم اعتقادی و اخلاقی در میان فرق اسلامی است و در میان سایر فرقه های دینی هم جایگاه خاص خود را دارد. این تمنای درونی مشترک در میان انسان ها نشانگر واحدیت فطرت آدمی است. نیک خواهی و نیک اندیشی و نیک اخلاقی رایجات خوشبویی هستند که از عطراگینی امر به معروف و نهی از منکر حاصل و در مشام انسان های سلیم القلب احساس می شوند. بر همین اساس است که آدمی از درون تمایل به امور خیر داشته و از امور زشت گریزان است. بر مبنای این میل درونی اجرای امر به معروف و نهی از منکر با شرایطی الزامی و اجباری به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

آیات، روایات، امر به معروف، نهی از منکر، رسول اکرم (ص)، ائمه اطهار (ع).

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1880937>

